

щодо сплати пенсійних страхових внесків, яке значно перевищує навантаження роботодавця.

Отже, досвід розвинутих країн переконує, що у перспективі в Україні можна змінювати структуру внесків на пенсійне страхування. На нашу думку, це буде сприяти розвитку накопичувальній системі пенсійного страхування.

Список використаних джерел

1. Тулай О. І. Актуальні проблеми діяльності Пенсійного фонду України. *Проблеми економіки*. 2016. № 1. С. 132–139
2. Шалієвська Л. І. Пенсійне забезпечення: зарубіжний досвід та уроки для України. *Інвестиції: практика та досвід*. № 4. 2019. С. 96-100.
3. Жук О. Б. Імплементация зарубіжного досвіду при реформуванні системи пенсійного забезпечення України. *The Caucasus: Scientific journal of academic research. Georgia*. 2017. Vol. 18. Issue 03. P. 4-10.
4. Pensions at a Glance 2019 (Summary in English) / OECD and G20 indicators. URL: <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/b6d3dcfc-en.pdf?expires=1618852572&id=id&accname=guest&checksum=23C6D5572776CAE59774231B13CC5178>.

Лілія Іванюк

магістрантка, ОНП «Публічні фінанси»

Науковий керівник:

Оксана Тулай, д-р. екон. наук, професор

Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ СФЕРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я У КРАЇНАХ ЄС

Охорона здоров'я відіграє ключову роль у забезпеченні добробуту населення. Сьогодні у світі не існує єдиної досконалої, стійкої та раціональної системи охорони здоров'я. Кожна країна світу зустрічається з різними проблемами щодо забезпеченні реалізації права людей на охорону здоров'я, доступу до якісного медичного обслуговування.

Усі національні моделі фінансування систем охорони здоров'я часто-густо піддаються змінам і залежать від можливостей, передумов і соціальних цінностей держави. Яку б модель не використовувала держава, завжди постає питання щодо її ефективності. Доказів того, що одна модель фінансування або поєднання механізмів фінансування різних моделей є ефективнішою за інші немає [1].

Кожна країна самостійно формує та розвиває власні механізми залучення фінансових ресурсів у сферу охорони здоров'я. На ефективність використання

фінансових ресурсів у сфері охорони здоров'я впливають економічні, політичні, морально-етичні відносини, що склалися в країні.

Спираючись на міжнародний досвід функціонування системи охорони здоров'я, можна виділити три підходи:

- приватна медицина (з використанням приватного медичного страхування);
- державна медицина (фінансується з бюджету держави);
- система охорони здоров'я, що ґрунтується на засадах соціального страхування та передбачає багатоканальне фінансування [2, с.174-178].

Для розвитку сучасних моделей організації охорони здоров'я характерні тенденції до оптимізації медичного обслуговування. В країнах з розвинутою системою охорони здоров'я використовується принцип переорієнтації служб охорони здоров'я з лікування на ранню діагностику та профілактику захворювань. Такі заходи дають змогу знизити загальну захворюваність, рівень інвалідизації, і, відповідно, видатки на лікування. В ефективній системі охорони здоров'я акцент робиться на лікування захворювань на ранніх стадіях, що значно дешевше, аніж лікування захворювань середньої важкості, важких та хронічних. Така оптимізація надання медичної допомоги в країнах з розвинутою системою охорони здоров'я приводить до ситуації, коли 80% обсягу медичних послуг надається лікарями загальної практики і тільки решта – вузькоспеціалізованими медичними працівниками. При цьому спостерігається висока частка медичної допомоги, що надається середнім медичним персоналом [3, с. 32-34].

Так, в Іспанії більше повноважень передано на місцевий рівень в рамках децентралізації задля демократизації та через історичну відмінність регіонів. Франція, навпаки, посилює контроль центру в цій сфері за регіонами (рецентралізація), щоб забезпечити однакову доступність медицини для французів. Також уряди часто впроваджують схеми фінансового вирівнювання регіонів, коли кошти від багатших регіонів перенаправляють біднішим, які неспроможні самостійно профінансувати медицину [4, с.171-174].

Загалом зарубіжний досвід показує, що важливу роль щодо функціонування охорони здоров'я відіграє культура суспільства та соціальна поведінка громадян конкретної країни. Механізм фінансування охорони здоров'я може бути успішно вдосконалений як у межах бюджетного фінансування, так і соціального медичного страхування. Однаковий доступ до медичних послуг для всього населення, потреби щодо розробки сучасних технологій у медичній науці та лікуванні повинні враховуватися для фінансування охорони здоров'я у всіх країнах з метою покращення якості медичного обслуговування та підвищення рівня життя.

Список використаних джерел

1. Гурбик Ю. Ю., Дьоміна Н. М. Сучасні проблеми фінансування закладів охорони здоров'я в Україні. World science: problems, prospects and innovations: матеріали III науково-практичної конференції, Toronto (Canada), 25-

27 лист. 2020 р. URL: <https://sci-conf.com.ua/iii-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-world-science-problems-prospects-and-innovations-25-27-noyabrya-2020-goda-toronto-kanada-arhiv/>.

2. Миронов А. Г. State control as a means of providing quality of medical care. *Visegrad Journal on Human Rights*. № 3. 2019. P. 174-178.

3. Tulai O., Nytko S. Peculiarities of financing healthcare facilities of Ukraine within implementation of the state program of medical guarantees. *Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку: матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф., 9 жовт. 2020 р. Маріуполь. 2020. С. 32–34.*

4. Онишко С. В., Шевчук Ю. В. Особливості функціонування моделей фінансування медичного страхування. *Економічний вісник*. 2019. № 3. С. 171-179.

Лілія Петько

магістрантка, ОП «Фінанси»

Науковий керівник:

Віктор Русін, *канд. екон. наук*

Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна

СИСТЕМА ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ PROZORRO: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ФУНКЦІОНУВАННЯ

Зараз ми живемо в час змін, в час швидкого розвитку різноманітних інформаційних систем та технологічного прогресу. Кожній країні по всьому світу необхідно впроваджувати різноманітні реформи та новітні методи для дієвого управління економікою і, як результат, країною в цілому. Використання електронних майданчиків для проведення публічних закупівель є важливим етапом для переходу економіки на новий рівень, для забезпечення прозорості та відкритості інформації, для економії часу та державних коштів.

Зазначимо, що у всіх країнах світу публічні закупівлі становлять велику частку ВВП (від 8 до 21%). Саме тому, можна стверджувати, що вони є потужним інструментом впливу на ринок з боку виробництва та споживання. Ефективне функціонування даного сектору є важливою умовою для формування стійкої економічної системи в цілому. Актуальним постає питання ефективного управління системою електронних торгів, адже це є важливою умовою для стабільного розвитку національної економіки.

Таким електронним майданчиком для проведення публічних закупівель в Україні є система «ProZorro». До її складу входить Центральна база даних ProZorro та підключені до неї майданчики, які є синхронізованими між собою. Електронна система публічних закупівель «ProZorro» – це онлайн платформа, на якій державні чи комунальні замовники оголошують тендери для закупівлі